

## Arrest

nr. 348 742 van 22 juni 2026  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*de nationaliteit van Palestina*” te hebben, op 18 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 12 augustus 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 april 2026.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

*“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 12 augustus 2025, genomen door de gedelegeerde van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werd op 26 januari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 25 januari 2027. Verzoeker beschikt ook over een Grieks*

reisdocument dat geldig is tot 8 april 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 4; Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, aanvraag Cedoca derde landen van 23 augustus 2024). Verzoeker toont geenszins aan dat zijn beschermingsstatus niet langer actueel is.

2. Verzoeker voert aan dat de beslissingstermijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal. De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

“Uit uw verklaringen komt naar voren dat u kampt met een bepaalde medische problematiek aan de longen. U stelt te maken te krijgen met ademhalingsproblemen, een groot gevoel van druk tijdens het leveren van enige inspanning, alsook hebt u in het verleden aanzienlijk wat bloed opgehoest (CGVS, p. 8, p. 13). Momenteel neemt u medicatie voor uw symptomen nadat u een tweetal maanden geleden een ingreep onderging in het ziekenhuis te Bonheiden. Uit de door u neergelegde medische verslagen komt naar voren dat u zich in België in het ziekenhuis hebt gemeld met deze klachten, waarop een AV-fistel in de linkerlong werd vastgesteld. Dit diende operatief te worden behandeld en op 28 mei 2025 ging u onder het mes. Nadien werd uw herstel opgevolgd en dit verloopt gunstig.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd stilgestaan bij uw medische toestand, hierbij kwamen geen elementen naar voren die zouden wijzen op een eventuele onmogelijkheid om het persoonlijk onderhoud tot een goed einde te brengen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u er bovendien op gewezen dat u te allen tijde een aanvullende pauze kon vragen (CGVS, p. 2-3). Tevens werd u medegedeeld dat u steeds mocht aangeven indien u een vraag niet begreep of het antwoord op een vraag niet wist. Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden, nergens kon worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de aan u gestelde vragen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u de vragen en uiteindelijk ook de tolk goed had begrepen, alsook dat u alle motieven voor uw verzoek om internationale bescherming goed had toegelicht (CGVS, p. 16). U maakte bovendien geen opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor kan worden verondersteld dat u er ook achteraf van overtuigd bent dat u erin slaagde adequate verklaringen af te leggen tegenover het CGVS.”

4. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

6. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als

*begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.*

*7. Verzoeker, een dertigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.*

*De bestreden beslissing overweegt op goede gronden hierover het volgende:*

*“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de gezondheidsproblemen waarmee u te maken hebt gekregen en die tot op heden nog enige opvolging vragen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België en in Griekenland niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. In casu gaat het in wezen om een probleem ter hoogte van uw linkerlong, hetgeen in het verleden ademhalingsproblemen en een regelmatige hemoptoe (het ophoesten van bloed) heeft teweeggebracht. Uit de door u voorgelegde medische verslagen komt naar voren dat u op 29 april 2025 werd gediagnosticeerd met een zogenaamd interlobair longsequester, een AV-fistel, hetgeen operatief diende te worden behandeld. U werd vervolgens opgenomen in het ziekenhuis op 27 mei 2025, waarna de volgende dag een chirurgische ingreep plaatsvond. In het daaropvolgende verslag werd opgemaakt dat het postoperatief verloop normaal te noemen was en werd melding gemaakt van een geruststellende controle. Op 1 juni 2025 mocht u het ziekenhuis verlaten, u kreeg ter nabehandeling medicatie voorgeschreven. Een postoperatieve controle vond plaats op 17 juni 2025 en hierbij werd uw herstel, alsook alle andere medische parameters normaal bevonden. Er toonden zich enkel enkele tekenen van vocht in de long, hetgeen verder moest worden opgevolgd. Echter werd wel de verwachting genoteerd dat enige ongemakken geleidelijk aan spontaan zullen opklaren. Hoewel het CGVS de impact van uw medische voorgeschiedenis allerminst wil minimaliseren, kan uit de door u voorgelegde objectieve documentatie niet blijken dat het een chronische aandoening betreft, dat u hierdoor blijvend schade zou ondervinden, blijvend arbeidsongeschikt zou zijn of blijvend niet in staat zou zijn om in eigen levensonderhoud te voorzien. Niets wijst er op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn (zie tevens infra). Het CGVS kan dus op basis van deze informatie concluderen dat uw kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.”*

*Het verzoekschrift van verzoeker bevat geen elementen die een andere inschatting van verzoekers medische problematiek rechtvaardigt.*

*In zoverre verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit Gazastrook en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen.*

*Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.*

*Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.*

*8. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-verblijfsvergunning beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.*

*Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest*

wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. De bestreden beslissing merkt hieromtrent terecht het volgende op:

*“Hoe dan ook kunnen uw herhaalde beweringen als zou u bij terugkeer naar Griekenland niet kunnen rekenen op verdere medische opvolging aan uw arm, als zou de aan u reeds in Griekenland verstrekte medische zorgverlening onvoldoende zijn geweest, niet worden gevolgd. Dient immers te worden vastgesteld dat u, wanneer u effectief de moeite ondernam om deze te zoeken, wel degelijk toegang hebt gekregen tot de gezondheidszorg en dat u wel degelijk medische hulp werd verstrekt. Zo werd u meermaals door Artsen Zonder Grenzen ontvangen en onderzocht. Ook werd er voor u op een bepaald moment een ambulance opgeroepen, die u vervolgens naar het ziekenhuis heeft gebracht. Daar werd u opgenomen, onderzocht, gediagnosticeerd en kreeg u medicatie (CGVS, p. 12-13). Dat de ambulance lang op zich zou hebben laten wachten en de daaropvolgende diagnostisering naar uw zeggen inadequaaf zou zijn gebeurd, betreffen slechts blote beweringen die u op geen enkele objectieve manier met documentatie weet te staven. Wat er ook van zij, er dient te worden herhaald dat enig verschil in de kwaliteit van de verleende gezondheidszorg tussen lidstaten geenszins aanleiding kan geven tot een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid. Daarenboven, en niet in het minst, komt uit uw verklaringen naar voren dat u na het verlaten van het opvangcentrum op Samos en aldus na de verlening van uw vluchtelingenstatuut, nooit meer enige concrete poging hebt ondernomen om medische zorgen te bekomen (CGVS, p. 16). Als begunstigde van internationale bescherming hebt u dus in wezen nooit werkelijke inspanning geleverd om uw rechten op vlak van gezondheidszorg te doen gelden. U kan met andere woorden geenszins voorhouden dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geen toegang zou hebben gekregen tot medische zorgen indien u ze zowaar nooit zelf hebt gezocht. Het komt aan u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst. Het CGVS kan in deze niet anders dan concluderen dat u, in tegenstelling tot wat u verklaart, in het verleden reeds zonder meer hebt kunnen terugvallen op het Griekse gezondheidssysteem en dat er geen enkele aanwijzing voorhanden is dat u dit in de toekomst niet langer zou lukken indien dit nodig zou zijn.”*

9. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 26 januari 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg en op 9 april 2024 zijn reisdocument verkreeg. Verzoeker vertrok op 5 juni 2024 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, nr. 33). Verzoeker verbleef vier maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijke intentie tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland blijken.

Nochtans blijkt dat verzoeker over de benodigde zelfredzaamheid beschikt om zichzelf staande te houden in Griekenland doch beperkte stappen nam om zijn rechten te doen gelden.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege het volgende:

*“Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eigenlijk amper stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u in wezen geen enkele inspanning hebt geleverd om uw levensomstandigheden er enigszins te verbeteren (CGVS, p. 11-12). U stelt na het verlaten van het opvangcentrum op Samos in wezen nooit echt onderdak te hebben gevonden in de tijd die u nadien in Athene doorbracht tot uw vertrek naar België – hoe dan ook slechts blote beweringen. Uit uw verklaringen mag echter niet blijken dat u behoorlijke inspanningen hebt geleverd om gedurende deze maanden uw situatie op de ene of de andere manier om te buigen. Wanneer u wordt gevraagd om uit te leggen wat u dan allemaal precies hebt ondernomen om een woning te zoeken, hervalt u slechts meermaals in dezelfde algemene bewering, met name dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om de huurmarkt te betreden. Enige verdere toelichting omtrent hetgeen u dan wel zou hebben ondernomen om een woning te vinden, verschaft u hoegenaamd niet. Dient daarbij te worden vastgesteld dat u op geen enkel moment gedurende uw verblijf in Griekenland hebt gewerkt en u er zowaar niet eens ernstig naar werk hebt gezocht. Deze houding schrijft u toe aan uw medische toestand, zogenaamd in die mate ernstig dat het uitvoeren van een job voor u niet tot de mogelijkheden zou hebben behoord. Dient echter te worden opgemerkt dat u in deze niet verder geraakt dan het uiten van blote beweringen en dat u dit geenszins op objectieve wijze weet te staven. Uit de door u voorgelegde documenten kan immers nergens worden opgemaakt dat uw aandoening voor een volstrekte werkonbekwaamheid zou hebben gezorgd. Uw*

*verwijzingen naar uw medische situatie vormen aldus onvoldoende verschoningsgrond voor uw onbestaande intentie om werk te zoeken. Hetzelfde dient te worden gezegd van uw beweringen als zouden uw kennis in Griekenland nooit werk hebben gevonden. Enig initiatief om opzoekingswerk te verrichten naar de mogelijkheden om de Griekse arbeidsmarkt te betreden of minstens bijstand te verkrijgen op financieel vlak, kan immers wel degelijk van u worden verwacht. Verder dient te worden beklemtoond dat u nooit enige vorm van steun hebt gezocht bij de Griekse overheid, alsook dat u zich nooit hebt gewend tot een andere organisatie die u op socio-economisch vlak hulp en bijstand zou kunnen verlenen, hoewel u eerder wel vlot de weg vond naar een instantie zoals Artsen Zonder Grenzen in het kader van medische hulpverlening. In wezen hebt u dus nooit een gedegen inspanning geleverd of initiatief getoond om enig opzoekingswerk te leveren naar de mogelijkheden voor vluchtelingen in Griekenland. Daar komt bij dat u nooit een serieuze poging hebt ondernomen om zich de Griekse taal eigen te maken. De beperkte moeite die u ondernam om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland is niets minder dan ontoereikend te noemen. Dit alles toont niet bepaald gedegen inspanningen en een intentionele houding om uw rechten te doen gelden.”*

*“Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat u zich wel degelijk meer dan staande hebt weten te houden gedurende uw verblijf in Griekenland. Uit uw verklaringen komt tenslotte naar voren dat u wel degelijk over de nodige capaciteiten beschikt om op zelfstandige manier een leven in Griekenland op te bouwen. Zo dient te worden vastgesteld dat u wel degelijk de nodige inventiviteit en zelfredzaamheid aan de dag hebt gelegd om in uw basisbehoeftes te voorzien in de periode dat u in de hoofdstad in een tent zou hebben geleefd (CGVS, p. 10-11). Doorheen het persoonlijk onderhoud mag eveneens blijken dat het u zonder meer lukte om nieuwe contacten te leggen, een netwerk op te bouwen en personen om informatie te vragen (CGVS, p. 5-6). U toont op geen enkele manier aan dat dit netwerk op heden niet langer zou bestaan, dan wel dat u bij een terugkeer naar Griekenland niet bij machte zou zijn om opnieuw stappen te ondernemen wat het uitbouwen van een sociaal netwerk betreft. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u zich in het verleden zonder enige problemen reeds tot de Griekse autoriteiten hebt kunnen richten met betrekking tot het aanvragen en verkrijgen van bijvoorbeeld uw verblijfsdocumenten en de praktische zaken die hierbij komen kijken (CGVS, p. 8). In deze vond u de weg naar juridische bijstand. U vond tevens op eigen houtje de weg naar de hulporganisatie Artsen Zonder Grenzen en het ziekenhuis op Samos (CGVS, p. 12-13). Hoewel u in Griekenland nooit hebt gewerkt, deed u dit gedurende uw maandenlange verblijf in Turkije wel op verscheidene plekken (CGVS, p. 7). U bent bovendien een hoogopgeleide man en beschikt over een bachelorsdiploma, alsook beheerst u het Engels in behoorlijke mate (CGVS, p. 4, p. 11).*

*Zo dient te worden vastgesteld dat u, ondanks een beperkte periode die u er op straat doorbracht – maar waarin u de nodige inventiviteit en zelfredzaamheid aan de dag legde om ook toen in uw basisbehoeftes te voorzien – er eigenlijk steeds in bent geslaagd om onderdak te voorzien en dat u er een huurwoning kon regelen (CGVS, p. 12-13). Ook verklaart u op meerdere plekken werkzaam te zijn geweest, zij het in het zwart. Doorheen het persoonlijk onderhoud mag eveneens blijken dat het u zonder meer lukte om nieuwe contacten te leggen, een netwerk op te bouwen en personen om effectieve hulp te vragen. Bovendien woont uw broer eveneens als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en is hij er aan het werk (CGVS, p. 9-10). U toont op geen enkele manier aan dat dit netwerk op heden niet langer zou bestaan, dan wel dat u bij een terugkeer naar Griekenland niet bij machte zou zijn om opnieuw stappen te ondernemen wat het uitbouwen van een sociaal netwerk betreft. en schakelde u uit eigen beweging een advocaat in die u met eigen middelen voor de verleende diensten hebt betaald. Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om uw leven in Griekenland op een positieve manier uit te bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Griekenland zou kunnen terechtkomen in preciaire omstandigheden die een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid zouden rechtvaardigen.”*

*Uit de voorgaande vaststellingen blijkt genoeg dat verzoeker, zelfs met zijn kwetsbaarheid in rekening gebracht, over de benodigde zelfredzaamheid alsook over een netwerk beschikt om zichzelf staande te houden in Griekenland mits hij daartoe de benodigde inspanningen levert.*

*Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland onderworpen werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

*Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de*

*mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.*

*10. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. De Raad benadrukt ook dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat de Griekse autoriteiten niet in staat zijn om passende bescherming te bieden.*

*11. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).*

*Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.*

*Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.*

*Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”*

*2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.*

*Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.*

*Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.*

3. Met zijn betoog ter zitting en zijn aanvullende nota van 8 juni 2026 brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 15 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota van 8 juni 2026 heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het ADIA-rapport van september 2025 en de RSA-rapporten van september 2025 en maart en april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota van 8 juni 2026 nog verwijst naar rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, wenst de Raad vooreerst op te merken dat verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 15 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP